tota die illa ⁊ nocte. Unde ⁊ exiuit pro-
uerbium. Num ⁊ saul inter ꝓphetas?

XX

Fugit aūt dauid de na-
ioth que est in ramatha: veni-
ensq; locutus est coram iona-
tha. Quid feci? Que ē iniquitas mea
⁊ qd̓ peccatū meū in patrem tuū: quia
querit animā meam? Qui dixit ei: Ab
sit a te: non morieris. Neq; enim faciet
pater meus quicq; grande vel paruū.
nisi prius indicauerit mihi. Hūc ergo
celauit a me pater meus sermonez tan-
tūmodo. Nequaq; enī erit istud. Et iu
rauit rursum dauid. Et ille ait: Scit ꝑ
fecto pater tuus ꝙ inueni gratiā in ocu
lis tuis. ⁊ dicet: Nesciat hoc ionathas
ne forte tristetur. Quinimo viuit dñs
⁊ viuit anima tua: quia vno tantū (vt
ita dicā) gradu ego morsq; diuidimur.
Et ait ionathas ad dauid: Quodcūq;
dixerit mihi anima tua. faciā tibi. Di-
xit aūt dauid ad ionathā. Ecce kalende
sūt crastino. ⁊ ego ex more sedere soleo
iuxta regem ad vescendū. Dimitte ergo
me vt abscōder in agro vsq; ad vespaz
diei tertie. Si respiciēs requisierit me
pater tuus respōdebis ei: Rogauit me
dauid vt iret celeriter in bethleem ciui-
tatē suam. quia victime solēnes ibi sūt
vniuersis cōtribulibus suis. Si dixe-
rit bene. pax erit seruo tuo. Si aūt fue-
rit iratus: scito quia completa est mali
cia ei⁹. Fac ergo misericordiaz in seruū
tuū: quia fedus dñi me famulū tuū te-
cum inire fecisti. Si autē est iniquitas
aliqua ī me. tu me interfice. ⁊ ad patrē
tuū ne introducas me. Et ait ionathas
Absit hoc a me. Neq; enim fieri potest:
vt si certe cognouero completā esse pa-
tris mei maliciā contra te: nō annunciē
tibi. Respondítq; dauid ad ionathan:
Quis renūciabit mihi: si quid forte re
sponderit tibi pater tu⁹ dure de me? Et
ait ionathas ad dauid: Ueni ⁊ egredi-
amur foras in agrū. Cūq; exissent am-
bo in agrū. ait ionathas ad dauid. Do-
mine deus israel si inuestigauero sentē
tiam patris mei crastino vel perendie.
⁊ aliquid boni fuerit super dauid et non
statim misero ad te ⁊ notuz tibi fecero:
hec faciat de⁹ ionathe ⁊ hec augeat. Si
aūt perseuerauerit patris mei malicia
aduersum te: reuelabo aurē tuam ⁊ di-
mittā te vt vadas in pace. ⁊ sit dñs te-
cum sicut fuit cū patre meo. Et si vixe-
ro: facies mihi misericordiaz dñi: si vo
mortuus fuero. nō auferes misericordi
am tuā a domo mea vsq; in sempiternū
Aut si nō fecero quādo eradicauerit do
min⁹ inimicos dauid vnūquēq; de ter
ra auferat ionathan de domo sua. ⁊ re-
quirat dñs de manu inimicoꝝ dauid.
Pepigit ḡ ionathas fedus cum domo
dauid. Et requisiuit dñs de manu ini-
micoꝝ dauid. Et addidit ionathas de-
ierare dauid eo ꝙ diligeret illū. Sicut
enim animā suā ita diligebat eum. Di
xitq; ad eū ionathas: Cras kalēde sūt.
⁊ requireris. Requiret enim sessio tua
vsq; perendie. Descēdes ḡ festin⁹ ⁊ ve-
nies in locū vbi celandus es. in die qñ
opari licet. ⁊ sedebis iuxta lapidem cui
nomē est ezel. Et ego tres sagittas mit-
tam iuxta eū. ⁊ iaciā quasi exercens me
ad signū. Mittā quoq; ⁊ pueruz dicēs
ei. Uade ⁊ affer mihi sagittas. Si dixe
ro puero. ecce sagitte intra te sunt. tolle
eas: tu veni ad me: q̄ pax tibi ē ⁊ nihil
est mali viuit dñs. Si aūt sic locutus
fuero puero. ecce sagitte vltra te sūt: va
de in pace: quia dimisit te dñs. De ver
bo aūt qd̓ locuti fuimus ego ⁊ tu: sit do
minus inter me ⁊ te vsq; ī sempiternū.
Abscōditus est ḡ dauid in agro. ⁊ vene
rūt kalende. ⁊ sedit rex ad comedenduz
panē. Cūq; sedisset rex sup cathedrā su
am scd̓m cōsuetudinē que erat iuxta pa
rietem: surrexit ionathas ⁊ sedit abner
ex latere saul. vacuusq; apparuit locus
dauid. ⁊ nō est locutus saul quicq; ī die

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-105/0258
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG